सर्गः ४ प्रतिजग्राह कालिङ्गस्तमस्त्रैर्गजसाधनः । पक्षच्छेदोद्यतं शक्रं शिलावर्षीव पर्वतः ॥ ४० ॥ द्विषां विषह्य काकुत्स्थस्तत्र नाराचदुर्दिनं । सन्मङ्गलस्नातइव प्रतिपेदे जयश्रियं ॥ ४१ ॥ ताम्बूलीनान्दलैस्तत्र रचितापानभूमयः । नालिकेरासवं योधाः शात्रवं व यशः पपुः ॥ ४२ ॥

प्रतीति । कलिङ्गदेशस्य राजा अस्त्रैः रघुं प्रतिजग्राह प्रतियोधितवान् किं० राजा हस्तिन एव युद्धकारणानि यस्य सः यथा पर्व्वतः इन्द्रं किं० पर्व्वतः शिलां पाषाणं वर्षितुं शीलमस्य सः किं० इन्द्रं पक्षाणां छेदने उद्युक्तं ॥ ४० ॥ द्विषामिति । काकुत्स्थः रघुः तस्मिन्युद्धे जयस्य शोभां प्राप किंकृत्वा द्विषां शत्रूणां नाराचस्य वाणस्य वृष्टिं विषह्य सहित्वा दुर्दिनशब्देन लक्षणया वृष्टिरुच्यते किं० रघुः सन्मङ्गलायस्नात इव ॥ ४१ ॥ ताम्बूलीनामिति । तत्र महेन्द्रादौ योधाः नालिकेरस्य आसवं मद्यं शत्रोर्यशश्च पपुः कैः कृत्वा नागवल्लीनां पत्रैः किं० योधाः रचिताः पानयोग्या भूमयो यैस्ते शात्रवं वयशः पपुरिति पाठे शात्रवं यशइव पपुरित्यर्थः व शब्द इवार्थे ॥ ४२ ॥